

La Biblioteca de Catalunya recorda Jep Nuix

© Ana María Dávila

Per Ana María Dávila

Fins al proper 15 de maig es pot veure a l'Espai Zero de la Biblioteca de Catalunya una exposició titulada "Jep Nuix *ad valorem*", que ret homenatge al compositor i flautista Jep Nuix i Julibert (1955-1998), desaparegut prematurament ara fa vint anys.

La mostra, que recull una àmplia representació del treball de Nuix –partitures, gravacions, programes de mà, fotografies i altres documents personals de l'artista–, s'emmarca en la cessió a la Biblioteca que la seva vídua, Isis Puig, va fer el 2017 de tot el fons documental del compositor, perquè hi sigui preservat, difós i estudiat. Un llegat que respon al que havia estat un desig personal de Nuix i que resulta d'una gran transcendència, en tractar-se d'una de les figures de més projecció de la creació musical catalana de finals del segle XX, mort amb només 42 anys.

© Ana María Dávila

El fons, d'un volum important, inclou material imprès i audiovisual. El primer apartat comprèn totes les seves partitures, tant autògrafes com publicades, a més de partícels i material preparatori de les seves composicions; així com retalls de premsa, cartells i programes de tots els seus concerts, a més de bibliografia. L'apartat audiovisual inclou enregistraments i gravacions de la seva música, i tota la seva discoteca personal. Un conjunt, en definitiva, particularment enriquidor per a la Biblioteca de Catalunya, en provenir no només d'un compositor contemporani, sinó d'un creador electroacústic, fet que dota aquest material d'una excepcionalitat singular.

Ara part d'aquest fons es presenta al públic en aquesta mostra que s'estructura en diversos àmbits –*Formació musical, Jazz-rock i cançó d'autor, Música contemporània, Música electroacústica, Música*

incidental i Discografia i bibliografia- i que permet també una aproximació sonora a la música de l'autor.

Jep Nuix en una actuació amb tubs d'orgue a Sevilla. © Isis Puig

Fill del Barri Gòtic de Barcelona, Jep Nuix va iniciar la seva formació musical a l'Escola Coral de l'Orfeó Català, i després de passar pels cors Infantil i Jove de la institució, va ingressar al Conservatori Municipal de Música de Barcelona, on estudià flauta, harmonia i contrapunt.

© Josep Vicens

Als anys setanta, i en el marc del clima de creativitat i llibertat que vivia l'escena musical barcelonina, Nuix milità en formacions com el grup de rock progressiu Gòthic i la famosa orquestra Mirasol Colores, a més d'acompanyar amb la seva flauta diferents cantautors, com Joan Isaac i Ramon Muntaner.

Cap al final d'aquella dècada es va matricular al Centre de Difusió Musical del Barri de la Ribera, abans de vincular-se al Laboratori de Música Electroacústica Phonos, on sota el mestratge de Gabriel Brncic va descobrir una nova manera de concebre la música i encetar així un camí creatiu que anys més tard el portaria a fer una profitosa estada al Laboratori de Música Electroacústica de Basilea, dirigit per Thomas Kessler.

Tot i que la creació electrònica ocupa un paper destacat al seu catàleg, la seva obra és molt àmplia i inclou unes seixanta partitures per a tot tipus de formacions, des d'instrument sol fins a creació simfònica, passant també per la música escènica i composicions per al cine i la televisió. També va ser coordinador del Laboratori de So i Música del Centre d'Iniciatives i Experimentació per a Joves (CIEJ), membre de l'Associació Catalana de Compositors i de l'Associació de Música Electroacústica d'Espanya i integrant del grup de compositors Grupo del Bierzo.

Entre les seves obres destaquen *Riflessi* (1992), obra encàrrec de l'Orquestra de Cambra Teatre Lliure; *Persecucions* (1993), encàrrec del Festival Castell de Peralada que van estrenar la pianista Rosa Torres Pardo i l'Ensemble de Cadaqués, i *Espirals*, estrenada per la que llavors era Orquestra Ciutat de Barcelona, el 1995.